

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23C/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116205817
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3116205817.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobkyne Q. S., narodenej XX.XX.XXXX, bytom v S.-W., N. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou Charge Davoué Uj s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Vlárská 458, za ktorú koná JUDr. Jozef Uj, proti žalovanému U., narodenému XX.XXXXXX, bytom v A., W. XX, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou MÚDRY advokátska kancelária s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Palackého 6403, IČO 52 418 219, za ktorú koná Mgr. Matej Múdry, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

I. Hodnota členského podielu vo Výstavbovom bytovom družstve so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 352/9, viazaného k bytu č. X na prvom poschodí v dome súp. č. XX na N. ulici v S. W. v sume 84.700 eur sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne.

II. Osobné motorové vozidlo Ranult Scenic Megan v hodnote 100 eur sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne.

III. Osobné motorové vozidlo Renault Laguna v hodnote 100 eur a dodávka Peugeot Expert v hodnote 100 eur sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalovaného.

IV. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému 42.300 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM), teda majetku, ktorý nadobudla spoločne so žalovaným počas manželstva. Uviedla, že ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené 10.04.2013, počas trvania manželstva vzniklo stranám sporu právo spoločného nájmu k bytu vo vlastníctve Výstavbového bytového družstva so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 352/10, konkrétne k bytu č. X vo vchode č. XX, v dome súp. č. XXXX na N. ulici v S. - W.. K uvedenému bytu patril aj spoluvlastnícky podiel 5475/5503 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a pozemkoch, parciel registra C č. XXX/X, XXX/X, k. ú. S. W., a tiež spoluvlastnícky podiel 1682/55003 v súvislosti s nebytovým priestorom, garáži v miestnosti č. XX. Zároveň stranám sporu vzniklo spoločné členstvo v uvedenom družstve. Ohľadne zrušenie práva spoločného nájmu bytu a spoločného členstva v družstve po rozvoze prebiehalo samostatné súdne konanie. Žalobkyňa poukázala na to, že mala záujem dohodnúť sa so žalovaným mimo súdu, s jej návrhmi ale žalovaný nesúhlasil. Podstatné nezhody v ich spolužití podľa žalobkyne spôsobili skutočnosť, že počas trvania manželstva žalovaný všetky spoločné finančné prostriedky, ktoré mali, investoval do rekonštrukcie rodičovského

domu, v ktorom bývala a doposiaľ býva jeho matka. Žalovaný postupne tento dom rekonštruje, v blízkosti rodičovského domu si postavil aj novú garáž, kde opravuje ojazdené motorové vozidlá. Žalovaný podľa názoru žalobkyne chce docieľiť, aby zo spoločných prostriedkov bola zhodnotená nehnuteľnosť patriaca jeho matke, ktorú s najväčšou pravdepodobnosťou napokon získa dedením, takýmto premysleným konaním si prakticky zhodnocuje nehnuteľnosť, ktorú bude vlastníť. Okrem hodnoty členského podielu vo Výstavbovom bytovom družstve Trenčín žiadala žalobkyňa prejednať zariadenie družstevného bytu, teda konkrétne určené hnutelné veci, motorové vozidlá Renault Scénic Megan v hodnote 300,00 eur, Renault Laguna v hodnote 8 000,00 eur, Peugeot Expert v hodnote 500,00 eur, vložené investície, resp. zhodnotenie nehnuteľnosti vo vlastníctve matky žalovaného P.j, teda do nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. A. ako dom súp. č. XXX na parcele registra C č. XXX, a napokon záväzok voči svojej sestre M. H. v hodnote 3 000,00 eur. Žalobkyňa žiadala prikázať do výlučného vlastníctva motorové vozidlo Renault Scénic Megan, záväzok uhradiť sestre M. H. 3 000,00 eur a žiadala tiež prejednať hodnotu členského podielu v bytovom družstve a hnutelné veci v hodnote, ktoré určí znalecké dokazovanie.

2. Žalovaný poukázal na to, že súdnym rozhodnutím sa stala výlučnou nájomníčkou predmetného družstevného bytu žalobkyňa, zostalo prejednať hodnotu členského podielu bytového družstva ako ju určí znalecký posudok, rovnako hnutelné veci v hodnote ako ich určí znalecký posudok. Pripustil, že žalobkyňa ponúkala mimosúdnu dohodu, rovnako aj on mal záujem vec riešiť dohodou, ale nedokázali sa dohodnúť na výške finančného vyrovnania. Pokiaľ ide o investície do matkinho rodinného domu, žalovaný mal za to že tieto nie je možné v konaní o vyporiadaní BSM prejednať, nakoľko nešlo o investíciu do jeho majetku. Navyše svojho času jeho rodičia jemu a žalobkyni požičali 120 tisíc Sk na kúpu družstevného bytu v r. 1998, išlo o peniaze, ktoré jeho rodičia pôvodne chceli investovať do opravy strechy domu, s rodičmi sa dohodol, že tieto peniaze sa im vrátia pri oprave strechy. Ďalšie peniaze pri kúpe družstevného bytu im požičali rodičia a sestra žalobkyne, tiež spoloční priatelia, tieto peniaze počas manželstva v plnej výške vrátili. Nevrátili sa len peniaze od rodičov, pričom suma sa navýšila po smrti otca predajom jeho motorového vozidla o sumu 135 tisíc Sk. Aj tieto peniaze mu matka zverila, aby ich použil pri plánovanej rozsiahlej oprave strechy, ktorá už v r. 2012 bola v havarijnom stave. Na rekonštrukciu strechy boli použité výlučne peniaze od jeho rodičov už uvedené. Nešlo o spoločné peniaze, ktoré nadobudli počas trvania manželstva a ktoré by bolo potrebné vyporiadať. Pokiaľ ide o garáž, nepostavil novú garáž, ale urobil len drobné úpravy na udržanie jej stavu, v zanedbateľnej finančnej hodnote. Pokiaľ ide o hodnotu motorových vozidiel ako ich určila žalobkyňa, s touto žalovaný nesúhlasil, navrhol hodnotu určiť dohodou, prípadne znaleckým dokazovaním. Rovnako žalobca nesúhlasil s prejednaním záväzku voči sestre žalobkyne 3 000,00 eur, nemal žiadnu vedomosť o pôžičke od sestry žalobkyne, žalobkyňa nepredložila žiaden listinný dôkaz k tejto pôžičke, neuviedla ani čas, ani spôsob kedy tieto peniaze nadobudla, nepreukázala účel tejto pôžičky. Ak aj bola zmluva o pôžičke uzavretá, zaväzuje výlučne žalobkyňu a nie jeho, pretože ju neuzatvorili spoločne ako manželia. Žalovaný navrhol, aby po dokazovaní súd rozdelil majetok v súlade so zásadou rovnosti podielov.

3. Žalobkyňa zotrvala na popísanom rozsahu masy BSM. Súhlasila s tým, že im rodičia žalovaného poskytli pôžičku 120 tisíc Sk (3 983,27 eur) tiež s tým, že ďalšie pôžičky na kúpu bytu im poskytli jej rodičia a sestra v sume 160 tisíc Sk (5 311,02 eur) a spoloční priatelia, manželia D. v sume 150 tisíc Sk (4 979,08 eur). Pôžičky od jej rodičov, sestry a priateľov boli vrátené, súhlasila tiež s tým, že žalovaný vrátil rodičom pôžičku tak, že túto investoval do nehnuteľnosti matky žalovaného a rovnako investoval do rekonštrukcie domu svojej matky zverenú hotovosť 135 tisíc Sk (4 481,18 eur). Ďalšie peňažné sumy do rekonštrukcie rodinného domu matky žalovaného ale išli z ich spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM. Zo spoločných prostriedkov bolo zakúpené aj zariadenie rodinného domu matky žalovaného. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nebude trvať na vyporiadaní záväzku voči sestre 3 000,00 eur, nakoľko v tomto vzťahu bola dlžníkom iba ona.

4. Žalovaný k finančným prostriedkom investovaným do rekonštrukcie domu svojej matky uviedol, že rekonštrukcia bola hradená z finančných prostriedkov jeho rodičov a brata, konkrétne išlo o sumy 35 tisíc Sk (1 161,79 eur), čo bola pôžička od rodičov v r. 1991, 120 tisíc Sk (3 983,27 eur), čo bola pôžička od rodičov z roku 1998, 135 tisíc Sk (4 481,18 eur) z predaja motorového vozidla po otcovej smrti v r. 1999, 4 000,00 eur z našetrených peňazí matky a 9 700,00 eur, ktoré našiel pri upratovaní medzi vecami nebohého brata. Oprava strechy sa začala v máji 2012 z dôvodu jej havarijného stavu, právoplatne bolo jeho manželstvo so žalobkyňou rozvedené v apríli 2013. Do tej doby bola zhotovená iba nová strecha a

nevyhnutné úpravy na prízemí domu. Garáž pri rodinnom dome matky bola prerobená z bývalej stodoly ešte v r. 1973 spoločne s otcom, ktorý sa o jej údržbu priebežne staral.

5. Skutkový stav vecí súd ustálil na základe dokazovania vykonaného predloženými listinnými dôkazmi, výsluchmi strán sporu, znaleckým posudkom a súvisiacimi súdnymi spismi.

6. Strany sporu uzavreli manželstvo 12.11.1983, rozvedené bolo Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.03.2013, č. k. 12C/69/2013-11, rozsudok nadobudol právoplatnosť 10.04.2013.

7. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.05.2017, č. k. 27C/111/2015-249, bolo zrušené právo spoločného nájmu strán sporu Q. a U. S. k družstevnému bytu č. X v dome súp. č. XXXX na N. ulici v S. - W.. Za výlučnú nájomníčku bytu a členku Výstavbového bytového družstva v Trenčíne súd určil Q. S., zároveň žalovanému uložil povinnosť predmetný byt vypratať do 30 dní po zabezpečení náhradného bytu zo strany žalobkyne. Tento rozsudok v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.12.2017, č. k. 5Co/293/2017-292, nadobudol právoplatnosť 16.01.2018.

8. Znalkyňa G. D. P. znaleckým posudkom č. 208/2020, zo dňa 14.09.2020, určila všeobecnú hodnotu bytu č. X s príslušnými podielmi na spoločných častiach, zariadeniach a pozemkoch bytového domu sumou 84 700,00 eur. Túto hodnotu strany sporu nenamietli.

9. Z výpisu LV č. XXX k. ú. A. vyplynulo, že vlastníčkou domu súp. č. XXX je P. S. v podiele 1/1.

10. Žalobkyňa uviedla, že určitú dobu po sobáší bývali u jej rodičov, nakoniec sa im podarilo kúpiť 2-izbový byt v S. W. aj s garážou, niekedy v r. 1998 za 850 tisíc Sk. Uvedenú sumu platili čiastočne z vlastných usparených spoločných prostriedkov, 120 tisíc nám jej rodičia, 100 tisíc požičali rodiča žalovaného a 150 tisíc požičala kamarátka. Tieto pôžičky splatili, keď sa predal predošlý byt na Juhu, len žalovaný nevrátil peniaze svojim rodičom. Niekedy v r. 2012 začal žalovaný rekonštruovať dom v A.. Prakticky za rok do rozvodu stihol na dome urobiť všetko, nová kúpeľňa, nová kuchyňa so všetkými spotrebičmi, veľký krb. Pokiaľ ide o stavebné práce, bolo to celé nadstavené, nová fasáda. Spoločne boli kupovať škridlu na garáž na Morave, spoločne pri garáži betónovali, stavebný materiál na rekonštrukciu domu spoločne nakupovali. Pokiaľ ide o hospodárenie s peniazmi, nikdy nemali spoločný účet. Poplatky za bývanie platil žalovaný 130,00 eur, ale ďalšie výdavky na domácnosť 500,00 eur mesačne platila ona. Kupovala prakticky všetku stravu pre obidvoch a všetky veci do domácnosti. Keď kupovali nábytok, ten kupovali aj platili spolu. Príspevok na bežné potreby ako strava a podobne jej žalovaný nikdy nedal. Aj keď na konci mesiaca už nemala peniaze, tak jej žiadny príspevok nedal. Za celú dobu manželstva nevedela aký mal žalovaný zárobok, peniaze predo ňou schovával. Zarábala približne 500,00 eur za mesiac. V r. 2001 prvý krát ochorela s onkologickým ochorením. Bola som PN 1 rok, potom nemala z čoho žiť, tak išla do práce. Za rok PN jej žiadnym spôsobom žalovaný neprispel. Choroba sa vrátila niekedy v r. 2018. O tom, že chce rekonštruovať rodičovský dom, ju žalovaný informoval, keď zomrel brat, mal voľné pole pôsobnosti. Navrhoval, že pôjdu do Nemšovej bývať obaja, predajú byt. Do Nemšovej sťahovať nechcela. S rekonštrukciou domu nesúhlasila. Nevedela, koľko peňazí vynakladá žalovaný na rekonštrukciu, nič jej o tom nepovedal. Aký materiál sa kupoval, kedy a za koľko nemala žiadne vedomosti. Svokor mal v Nemšovej pôvodne menšiu garáž, žalovaný ju rozšíril a celkom prerobil. Pokiaľ ide o spoločný majetok, keď kúpili byt, za spoločné peniaze ho zariadili. Ledva žila z mesiaca do mesiaca, keď sa kúpilo auto, zaplatil ho žalovaný zo svojich peňazí. Keď sa zariadil byt v W., do ďalšieho zveľadenia žalovaný nedal ani korunu. V Nemšovej sa robilo všetko nové, bol to starý dom, kúrenie, električka. Žalovaný nikdy nesúhlasil s tým mať spoločnú kasu, na konci mesiaca sa jej stávalo, že jej došli peniaze, pýtala si ich od žalovaného, keď jej dal, povedal vždy, že ich má vrátiť, peniaze nevracala. Trvalo to po celú dobu manželstva. Nevedela uviesť, koľko peňazí mali spoločne našetrovaných. Pred uzavretím manželstva som mala nasporené na vkladnej knižke 30 tisíc korún, na druhej vkladnej knižke asi 80 tisíc. Za 30 tisíc kúpil z mojej vkladnej knižky žalovaný otcovi auto, knižku si vypýtal, tak som mu ju dala. Druhú vkladnú knižku som mu nedala a peniaze mám odložené.

11. Žalovaný uviedol, že 7 rokov po sobáší bývali u svokrovcov, svokra si hneď od neho vypýtala vkladnú knižku, mal ušetrovaných asi 30 alebo 40 tisíc. V podstate u svokrovcov o spoločné hospodárenie ich dvoch nešlo, hospodárila ona so svokrou. Vždy chcel bývať v rodinnom dome, hľadal chalupu, ktorú by mohol prerobiť, ona novú chalupu nechcela. Presnejšie, nechcela, aby kúpili starú chalupu a prerobili. Keďže mal problém s dochádzaním, požiadala o byt, prideliť im družstevný byt na Juhu. Družstvu zaplatil

17 tisíc. Spoločný účet nemali, hospodárili tak, že ona platila stravu, on byt a všetky ostatné náklady, všetku réžiu napr. na autá a podobne. Byt v W. sa kúpil za 850 tisíc z toho, čo si požičali tak ako žalobkyňa uviedla, zostatok kúpnej ceny mali našetrované. Ďalších 400 tisíc Sk sa dalo do rekonštrukcie. Len kuchynská linka v byte stála 100 tisíc. V byte sa robili nové parkety, kúpeľňa, robila sa nová obývačka. Žalobkyňa možno nevedela koľko nasporil peňazí, ale keď išli kupovať byt, len sa spýtala, či na to majú. Doteraz sa nevrátila len pôžička, ktorú mal od rodičov. Otec zomrel v r. 1999. Matka zostala vo svojom dome bývať s bratom a brat zomrel v r. 2010. Na rodičovskom dome bolo v prvom rade treba urobiť strechu, na ňu rodičia šetrili celý život. On mal nevrátenú pôžičku od rodičov, keď zomrel otec, predalo sa auto, to bolo asi 150 tisíc, mama mala našetrovaných 120 tisíc, tieto peniaze mu matka dala keď brat zomrel. Z týchto peňazí sa urobila nová strecha, dole sa urobil sprchový kút, WC za lacný materiál z Merkur Marketu, elektriку urobil príbuzný žalobkyne zadarmo. Urobilo sa nové kúrenie, urobila sa nová kuchyňa, ale za 20 tisíc korún, kúpili sa lacné nové spotrebiče. Navrhoval, aby sa presťahovali bývať do Nemšovej, ona má v Selci chalupu a ešte má zvlášť záhradu s chalupou. Navrhoval, že to si prerobia na víkendové bývanie. Navrhol predat' byt v Biskupiciach, to sa dalo za 2 milióny, s tým, že 1 milión si ona nechá a z jeho čiastky zrekonštruje poriadne rodičovský dom. Nemal v úmysle dať jej nejaký podiel z rodičovského domu. S týmto nesúhlasila. Celá jej taktika je v tom, ako prísť lacno k bytu. Aj účelom rozvodu bolo jedine to, aby sa žalobkyňa zmocnila majetku. Zo spoločných prostriedkov nešlo na rekonštrukciu domu v Nemšovej nič, akurát ľudská práca. Do rozvodu bola urobená strecha, kuchyňa, elektriка. Pokiaľ ide o garáž, tak pôvodne otec urobil v starej stodole garáž, po jeho smrti zbúral priečku, obmuroval obvod, aby v rámci stodoly išlo o jeden priestor, aby bol prechod do záhrady. Toto robil po otcovej smrti, niekedy v r. 2000-2001.

12. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

14. Podľa § 149 ods. 1 - 5 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. Ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

15. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

16. S prehĺbením dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo, a to už po novele Občianskeho zákonníka č. 131/1982 Zb., sa presadil názor, že manželia nemusia pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva zvolit' jediný spôsob, ale môžu rôzne spôsoby kumulovať, ohľadne časti majetku uzavú dohodu, časť urobia predmetom konania o vyporiadanie BSM, a zostávajúca časť bude vyporiadaná na základe zákonnej domnienky. Nie je preto možné vnucovať im

určitý spôsob vyporiadania, preto ak podajú návrh na vyporiadanie len časti spoločného majetku, je súd týmto rozsahom viazaný (nie je viazaný spôsobom vyporiadania). Súd tak môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý účastníci urobili predmetom vyporiadania. (Z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1112/2006.) Súd môže vyporiadať len ten majetok alebo hodnoty tvoriace BSM, ktoré účastníci konania navrhli k vyporiadaniu súdnym rozhodnutím do troch rokov od zániku BSM. Predchádzajúca prax, umožňujúca kedykoľvek v priebehu konania o vyporiadanie BSM navrhovať nové položky k vyporiadaniu vychádzala z úpravy, že súd má úradnú povinnosť pátrať po majetku v BSM a má povinnosť vyporiadať celú jeho masu. (Z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2881/2008.)

17. Súd sa stotožnil so závermi z vyššie citovaných rozhodnutí a v konaní sa zaoberal len tým majetkom (prípadne pohľadávkami), ktorý predmetom sporu urobili strany sporu.

18. Súd bol toho názoru, že predmetom súdneho konania o vyporiadanie BSM sa môžu stať len tie veci, hodnoty, záväzky, pohľadávky a vnosi, ktoré strany sporu urobia predmetom sporu v lehote troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda od právoplatnosti rozsudku o rozvoде. Ide o zákonný dôsledok, vyplývajúci z hmotnoprávneho ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka a skutočnosti, že nedošlo k uplatneniu požiadavky na súdne vyporiadanie príslušnej hodnoty v lehote troch rokov od zániku zákonného majetkového spoločenstva. V danej veci bola základom sporu skutočnosť, že žalovaný počas trvania manželstva začal rekonštruovať rodinný dom svojej matky. Podľa presvedčenia žalobkyne sa tak dialo z prostriedkov patriacich do BSM a žalobu v tomto smere formulovala žalobkyňa tak, že súd má prejednať vložené investície, resp. zhodnotenie nehnuteľnosti matky žalovaného. V priebehu konania túto formuláciu žalobkyňa žiadnym spôsobom neupresnila, neuviedla ani rámcovú sumu, ktorá by sa mala takto prejednať. Žiadala súd, aby znaleckým dokazovaním zistil, o akú sumu došlo k zhodnoteniu stavieb, rodinného domu s nadstavbou a autodiely s dreveným prístreškom v majetku matky žalovaného. Žalobkyňa súhlasila s tým, že pôžička od rodičov žalovaného na kúpu bytu (120 tisíc Sk) sa im vrátila tak, že žalovaný začal rekonštrukciu matkinho domu, tiež s tým, že na rekonštrukciu rodinného domu išla suma 135 tisíc z predaja vozidla otca žalovaného. Žalovaný potvrdil len to, že do rozvođu manželstva sa urobila len menšia časť rekonštrukcie, prevažná časť prebehla v čase po rozvođu manželstva, pričom jediná väčšia investícia bol nákup strešnej krytiny v hodnote cca 2 500,00 eur, ostatný materiál kupoval z druhej ruky a práce robil svojpomocne. Do rozvođu manželstva preinvestované finančné prostriedky pochádzali len z pôžičky rodičov a predaja otcovho vozidla. Súd takzvané vložené investície neprejednal v prvom rade preto, že v skutočnosti nešlo o investície do výlučného majetku žalovaného, ale do majetku tretej osoby, matky žalovaného a predmetom vyporiadania BSM mala byť pohľadávka voči matke žalovaného, takto formulovaná žaloba ale nebola a v žalobe nebola uvedená ani výška sumy, ktorá by sa mala brať do úvahy. Pretože žaloba bola podaná len dva dni pred skončením lehoty troch rokov od zániku BSM, nebolo v ďalšom priebehu sporu už možné žiadať o prejednanie tejto pohľadávky s prípadným upresnením konkrétnej výšky pohľadávky. V druhom rade súd neprejednal tieto vložené finančné prostriedky preto, že žalobkyňa ani v žalobe ani počas konania neopísala v tejto súvislosti rozhodujúce skutočnosti, ktoré konkrétne práce sa vykonali do rozvođu manželstva a aký materiál a v akej hodnote sa do konca manželstva kúpil, aké boli skutočné náklady rekonštrukcie, pričom pri náležitej pozornosti o týchto veciach mohla mať vedomosti. Žalovaného tvrdenie o tom, že rekonštrukcia matkinho domu za trvania manželstva prebehla výhradne z finančných prostriedkov nepatriacich do BSM žalobkyňa v zásade konkrétnym spôsobom nepoprela, dokonca súhlasila s tým, že pôžička od rodičov sa vrátila spôsobom začatej rekonštrukcie a že na rekonštrukciu boli použité peniaze z predaja vozidla otca žalovaného. Žalobkyňa tak neuniesla bremeno tvrdení a ani bremeno dôkazné, hoci predložila množstvo fotografií, dokladajúcich rekonštrukciu domu, tieto bez konkrétnych tvrdení ich absenciu nemohli nahradiť. To že k rekonštrukcii došlo sporné nebolo, ale zostalo sporné, v akom rozsahu prebehla rekonštrukcia po rozvođu manželstva strán sporu. Navrhované znalecké dokazovanie na výšku zhodnotenia nehnuteľnosti súd nevykonal, opätovne pre absenciu tvrdení, nakoľko nebolo možné rozdeliť zhodnotenie domu do rozvođu manželstva a po rozvođu manželstva, pričom sa dá predpokladať, že po rozvođu manželstva do dlhotrvajúcej rekonštrukcie mohol vložiť žalovaný aj svoje finančné prostriedky.

19. Súd prejednal hodnotu členského podielu v bytovom družstve, pričom vychádzal z toho, že všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a pod. Táto hodnota bola určená znaleckým posudkom, ktorý určil všeobecnú hodnotu bytu sumou 84 700,00 eur, závery znaleckého posudku neboli stranami spochybnené, hodnota členského podielu v

bytovom družstve teda medzi stranami sporná nebola. Zároveň mal súd povinnosť akceptovať, že za výlučnú nájomníčku a členku bytového družstva bola vyššie popísaným súdnym rozhodnutím určená žalobkyňa, preto hodnota členského podielu v bytovom družstve bola prikázaná žalobkyni.

20. Žalobkyňa žiadala prejednať tri motorové vozidlá, nadobudnuté počas manželstva. Spornou zostala ich hodnota, žalovaný akceptoval u každého vozidla iba hodnotu 100,00 eur, na doloženie inej, vyššej hodnoty žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy, preto motorové vozidlá súd prejednal každé v hodnote 100,00 eur, vychádzajúc z do tej výšky zhodných tvrdení strán sporu. Motorové vozidlá boli prikázané stranám sporu v súlade so žalobou, proti ktorej v tejto časti žalovaný nemal námietky.

21. Súd neprejednal huteľné veci, nakoľko v priebehu konania žalobkyňa uviedla, že ich prejednať nežiada, ich prejednanie nežiadal ani žalovaný, súhlasil s tým, aby zariadenie bytu prakticky v nulovej hodnote zostalo žalobkyni. Rovnako súd neprejednal ani záväzok žalobkyne voči svojej sestre M. H. vo výške 3 000,00 eur, žalobkyňa súhlasila s tým, že ide výlučne o jej záväzok a nežiadala ho prejednať.

22. Žalobkyňa v priebehu konania žiadala, aby súd s prihliadnutím na to, že žalovaný počas manželstva investoval finančné prostriedky do domu svojej matky a nezveľaďoval spoločný majetok, rozdelil majetok tak, že podiely strán sporu nebudú rovnaké, nešpecifikovala to konkrétnym spôsobom. Žalovaný s možnou disparitou nesúhlasil. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké. K určení iného než rovnakého pomeru podielov nezistil dôvody. Nebolo možné konštatovať, že žalovaný sa nepričinil o nadobudnutie spoločného majetku, počas manželstva zo spoločne nadobudnutých finančných prostriedkov bol zakúpený byt a došlo k jeho rekonštrukcii, pričom išlo o jediný majetok väčšej hodnoty, ktorý strany sporu spoločne nadobudli. Skutočnosť, že rekonštrukcia domu matky žalovaného bola vykonaná zo spoločných finančných prostriedkov nebola preukázaná a pokiaľ by aj bola, neprejavila by sa pri vypořiadaní nerovnosťou podielov, ale mala sa uplatniť formou prejednávania pohľadávky voči matke žalovaného. Pri výške výplaty žalovanému teda súd zohľadnil polovicu hodnoty členského podielu v bytovom družstve 42 350,00 eur a to, že motorové vozidlá v hodnote 200,00 eur boli prikázané žalovanému a motorové vozidlo v hodnote 100,00 eur bolo prikázané žalobkyni, preto bola výplata ustálená sumou 42 300,00 eur.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP „odvolacie dôvody“ (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP „Novoty v odvolacom konaní“ - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Pokiaľ si žalobkyňa nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa žalovaný domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.